

Київський університет імені Бориса Грінченка
Факультет журналістики
Кафедра реклами та зв'язків з громадськістю

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з науково-методичної
та навчальної роботи

О. Б. Жильцов

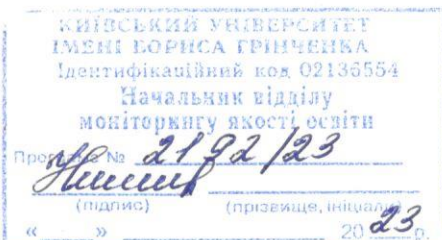
« » 2023

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Основи сценарної майстерності та режисури
для студентів

спеціальності	<i>061 Журналістика</i>
рівня вищої освіти	<i>першого (бакалаврського)</i>
освітньої програми	<i>061.00.02 «Реклама і зв'язки з громадськістю»</i>

Київ - 2023

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Характеристика дисципліни за формами навчання	
	денна	заочна
Вид дисципліни	вибіркова	-
Мова викладання, навчання та оцінювання	українська	-
Загальний обсяг кредитів/годин	4/120	-
Курс	2	-
Семестр	3	-
Кількість змістових модулів з розподілом	4	-
Обсяг кредитів	4	-
Обсяг годин, в тому числі:	120	-
Аудиторні	56	-
Модульний контроль	8	-
Семестровий контроль	-	-
Самостійна робота	56	-
Форма семестрового контролю	залік	-

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета навчальної дисципліни «Основи сценарної майстерності та режисури» – опанування студентами необхідних теоретичних знань, технологій режисури та сценарної майстерності при створенні івентів.

Завдання дисципліни передбачають:

- розвивати **загальні компетентності**:

ЗК 4. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК 5. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.

ЗК 6. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.

ЗК 7. Здатність працювати в команді.

- розвивати **фахові компетентності**:

СК 2. Здатність формувати інформаційний контент.

СК 3. Здатність створювати медійний, рекламний та PR-продукт для вирішення завдань внутрішньої і зовнішньої комунікації.

СК 4. Здатність організувати й контролювати командну професійну діяльність.

СКУ 8. Здатність володіти емоційним інтелектом в умовах професійної діяльності.

3.Результати навчання за дисципліною

Програмні результати навчання:

РН 4. Виконувати пошук, оброблення та аналіз інформації з різних джерел

РН 5. Використовувати сучасні інформаційні й комунікаційні технології та спеціалізоване програмне забезпечення для вирішення професійних завдань

РН 6. Планувати свою діяльність та діяльність колективу з урахуванням цілей, обмежень та передбачуваних ризиків

РН 7. Координувати виконання особистого завдання із завданнями колег.

РН 13. Передбачати реакцію аудиторії на інформаційний продукт чи на інформаційні акції, зважаючи на положення й методи соціально-комунікаційних наук

РН 14. Генерувати інформаційний контент за заданою темою з використанням доступних, а також обов'язкових джерел інформації

РН 15. Створювати грамотний медійний, рекламний та PR-продукт з урахуванням каналу поширення чи платформи оприлюднення

РНУ 20. Володіти емоціями з метою збереження емоційного балансу і налаштованості на позитивний результат в умовах професійної діяльності.

По завершенню студент повинен:

- знати технології створення сценарію та специфічні аспекти втілення режисером творчого задуму на робочому майданчику;
- знати структурні особливості сценічної дії різного жанру;
- оцінювати закони драматургічної композиції та специфічні особливості драматургії;
- складати режисерський та сценарний плани;
- користуватися відповідними елементами мовних зворотів при написанні сценарію;
- використовувати основні прийоми монтажу;
- використовувати сучасні технології поєднання аудіо та відео образу для створення якісного сценічного продукту.
- володіти технологіями створення сценаріїв різножанрових сценічних форм.
- вміло користуватись новітніми технологіями для створення сценарію та творчого продукту на попит сучасності ;
- використовувати власний стиль при створенні візуального образу;

4. Структура навчальної дисципліни

Тематичний план для денної форми навчання .

№ теми	Назви теоретичних розділів	Розподіл годин між видами робіт						
		Усього	Аудиторних					Самостійна
			Лекції	Семінари	Практична	Лабораторна	Модульний	
Модуль I.								
Сценарій як основа майбутньої події								
1	Сценарій як докладна літературна розробка змісту майбутньої події	14	2		4		8	
2	Сценарний задум як художньо-образне оформлення поставленої творчої мети .Жанр, конфлікт, наскрізна дія, атмосфера.	14	2		4		8	
	Модульна контрольна робота	2				2		
	Разом	30	4		8		2 16	
Модуль II.								
Сценарний задум як основа драматургії театралізованих форм: сучасні прийоми								
3	Художній образ майбутньої спеціальної події: шляхи створення та реалізації.	14	2		4		8	
4	Літературний монтаж, його види та засоби ідейно-емоційного впливу.	14	2		4		8	
	Модульна контрольна робота	2				2		
	Разом	30	4		8		2 16	
Модуль III.								
Практика написання літературного сценарію та сценарної театралізації								
5	Сценарний план. Поняття сценарної театралізації.	14	2		6		6	
6	Творчі та виробничі функції режисера	14	2		4		8	
	Модульна контрольна робота	2				2		
	Разом	30	4		10		2 14	
Модуль IV.								
Режисерська концепція: практика застосування в реаліях сучасних спеціальних подій								
7	Сценарно-режисерський хід та прийом як образний рух авторської концепції	14	4		6		4	
8	Театралізація та монтаж як творчий метод режисера. Режисерська документація	14	4		4		6	
	Модульна контрольна робота	2				2		
	Разом	30	8		10		2 10	
Всього за навчальним планом		120	20		36		8 56	

5. Програма навчальної дисципліни

МОДУЛЬ I.

Сценарій як основа майбутньої події.

ТЕМА 1. Сценарій як докладна літературна розробка змісту майбутньої події

Поняття «сценарій». Поняття ходу в концертах як драматургічний, режисерський, сценарний і авторсько-режисерський. Сценарно-режисерський хід як смисловий хід, в основі якого лежить ідейне начало, що визначає напрям монтажу, підказує композиційні прийоми та образно-пластичне вирішення. Випадкова та цільова установка виникнення сценарно-режисерського ходу. Сценарно-режисерський хід як образний рух авторської концепції, спрямований на досягнення впливу. Народження сценарно-режисерського ходу на початковому, ознайомчому етапі розробки задуму майбутньої події.

ТЕМА 2. Сценарний задум як художньо-образне оформлення поставленої творчої мети. Жанр, конфлікт, наскрізна дія, атмосфера

Народження сценарно-режисерського ходу на початковому, ознайомчому етапі розробки задуму майбутньої вистави. Режисерський прийом як постановочний спосіб організації в просторі й часі. Режисерський прийом як організатор форми вистави, концерту, свята. Прийом як рішення. Вимоги до вибору режисерського прийому. Принципи класифікації прийомів: історичний, за видами мистецтв, функціональний. Історичний принцип класифікації: античний театр – “ведучі-коментатори”, “хор-коментатор”; театр Середньовіччя – “коло”, “тіні”, “пантоміма”, “ханаміті”(дорога квітів); театр епохи Відродження – “маски” (різні види), “музиканти-ведучі”, поєднання різних видів ляльок з живим діючим актором, “вставні музичні номери”; театр класицизму – “живі картини”, “скульптури, що оживають”, “дивертисмент”; романтичний театр – “масовки”, “ритуал”; реалістичний театр – “індивідуалізована маса”; агітаційний театр – “зонги”, “вірші-апарти”, “документи-апарти”. Принцип класифікації за видами мистецтв: образотворче – картини, скульптури, фотодокументи; архітектура – різні види сценічних площадок; кіно – стоп-кадр, наплив, голоси за кадром, поліекран, подвійна експозиція; музика – хор-коментатор, музиканти-ведучі, зонги, куплети; хореографія – пантоміма, дивертисмент; література – роздвоєння персонажу, ведучий, різні види вставок – вірші, документи; театр – маски, тіні, ляльки. Функціональний принцип класифікації: організація дії у просторі – ханаміті, коло, поліекран; організація дії у часі – стоп-кадр, ремінісценція; організація дії у просторі і часі – пантоміма, дивертисмент. Режисерський задум як творчий процес, у результаті якого повинно обов’язково сформуватися конкретне розуміння і осмислення дійсності, що визначить чітку громадянську позицію, емоційне відчуття, а також пластично-просторове й тональне рішення вистави в єдиному стилістичному та жанровому ключі на основі

інтерпретаторської концепції. Задум як прочитання твору з погляду сучасності, точка зору режисера на життя, відтворене автором; Режисерський задум як неповторне художнє явище.

МОДУЛЬ II.

Сценарний задум як основа драматургії театралізованих форм: сучасні прийоми

ТЕМА 3. Художній образ майбутньої спеціальної події: шляхи створення та реалізації.

Жанр як вид твору, що позначений конкретними стильовими ознаками. Різновиди жанрів та певна сукупність принципів, яких повинен дотримуватися режисер при втіленні на сцені. Визначення жанру як “кута зору автора на дійсність, переломлений через художній образ” (Різновиди жанрів у сценічному мистецтві. Темп (від італ. tempo, лат. tempus – час) – швидкість руху, в театральному мистецтві як швидкість розвитку сценічної дії, подій, драматургічної боротьби та розвитку конфлікту. Ритм (від гр. rhytmos – співрозмірність, стрункість) як співвідношення тривалості основних одномірних елементів руху. Взаємозв’язок темпу і ритму. Поняття темпоритму. Темпоритм як показник міри фізичної готовності до здійснення будь-якої дії. Темпоритм як вираження психологічної напруги, емоційної насиченості та мобільності сценічної дії Використання сучасними режисерами синкопованої побудови темпоритму події. Загальне поняття атмосфери в житті та у театральному мистецтві. Атмосфера в організації події.

ТЕМА 4. Літературний монтаж, його види та засоби ідейно-емоційного впливу.

Сценарний задум – сформоване логічне-чуттєве авторське відношення до піднятої проблеми. Сценарний задум – образно-емоційне уявлення змісту майбутнього твору. Різноманітність шляхів народження сценарного задуму. Конфлікт – основа сюжетного задуму сценарію. Основні моменти сценарного задуму. Основні компоненти сценарного задуму майбутнього твору. Головні ознаки сценарного задуму. Наступний етап роботи над сценарним задумом – пошук сценарного (сюжетного) ходу, від якого залежить цілісність, єдність художнього задуму. Сценарний хід – образний рух авторської концепції, направлений на досягнення мети педагогічного впливу. Варіанти сценарного ходу в театралізованих, естрадних, масових дійствах. Сценарний задум, образне рішення, вдалий прийом монтажу, оригінальний сценарний хід як головні етапи роботи над створенням сценарію даної форми.

МОДУЛЬ III.

Практика написання літературного сценарію та сценарної театралізації

ТЕМА 5. Сценарний план. Поняття сценарної театралізації

Сценарний план – літературний проект майбутнього заходу, в якому пунктирно накреслений передбачуваний хід розвитку дії, тезисно викладено

основні висловлювання і дикторські коментарі. Конкретно-графічне зображення сценарного плану–запису у відповідному порядку найменувань частин, епізодів, номерів – театралізованого дійства. Різновиди сценарних планів. Синтез сценарного плану і монтажного листа в умовах сучасного естрадного мистецтва. Процес створення сценарного плану з усіма учасниками майбутнього спеціального заходу. Трансформація сценарного плану у літературний сценарій.

Театралізація матеріалу – висловлювання змісту засобами театру. Сценарна театралізація – творчий спосіб перетворення життєвого, документального матеріалу у художній сценарій. Види сценарної театралізації: компільований, оригінальний, змішаний. Компільований вид театралізації – тематичний відбір і використання сценаристом готових художніх образів з різних видів мистецтв і поєднання їх між собою сценарним ходом. Театралізація оригінального виду – створення сценаристом нових художніх образів згідно із сценарним задумом. Використання театралізації оригінального виду при створенні сценаріїв документального жанру, в основі яких лежить інсценізація документа. Театралізація змішаного виду – використання сценаристом першого і другого видів театралізації. Театралізація як органічний синтез засобів ідейно-емоційного впливу, при якому за допомогою монтажу створюється сценарій, який водночас стає в цілому новим, оригінальним за змістом і значенням образним художньо-публіцистичним твором. Виразні засоби як мова театралізації, як допомога створення естетичних цінностей. Символ (у пер. з грецької – „знак”) – багатозначна форма. Зміна сенсу символу залежно від епохи, історичної обстановки, умов спілкування. Асоціативний зв’язок символу з сприйняттям його глядачем. Поняття „штамп” і символіка. Основні шляхи використання символів у сценарії. Метафора як важливий засіб виразності театралізації, в основі якого лежить принцип образного зіставлення предмета з якимось іншим на основі загальної для них ознаки. Алегорія – інакомовність, зображення абстрактної ідеї засобами конкретного зримого образу. Символ, метафора, алегорія як основні виразні засоби інакомовності.

ТЕМА 6. Творчі та виробничі функції режисера

План, заявка, нарис, експлікація – от найбільш розповсюджені форми фіксації задуму. Задум – це установка режисера на творчий пошук, відтворення засобами режисури зовнішнього чуттєво-конкретного образу дійсності. Підготовчий період – час прийняття всіх рішень відносно майбутньої події. Для режисера це означає – обговорити тему, створити сценарій, зробити необхідні приготування, зібрати режисерську групу, підібрати місце проведення, визначити методику, деталі і розклад репетицій.

Глибина осмислення, ступінь передбачення проблем і можливих перешкод на цьому етапі забезпечать успішність творчого процесу та проведення майбутньої події, більш того, ці готування визначають, чи буде кінцевий результат.

МОДУЛЬ IV.

Режисерська концепція: практика застосування в реаліях сучасних спеціальних подій

ТЕМА 7 Сценарно-режисерський хід та прийом як образний рух авторської концепції

Сценарний задум – сформоване логічно-чуттєве авторське відношення до піднятої проблеми. Сценарний задум – образно-емоційне уявлення змісту майбутнього твору. Різноманітність шляхів народження сценарного задуму. Конфлікт – основа сюжетного задуму сценарію. Основні моменти сценарного задуму. Основні компоненти сценарного задуму майбутнього твору. Головні ознаки сценарного задуму. Наступний етап роботи над сценарним задумом – пошук сценарного (сюжетного) ходу, від якого залежить цілісність, єдність художнього задуму. Сценарний хід – образний рух авторської концепції, направлений на досягнення мети педагогічного впливу. Варіанти сценарного ходу в театралізованих, естрадних, масових дійствах. Сценарний задум, образне рішення, вдалий прийом монтажу, оригінальний сценарний хід як головні етапи роботи над створенням сценарію даної форми.

Поняття художнього образу в різних видах мистецтва. Види художніх образів: образ-символ, образ-алегорія, образ-метафора, образ-асоціація. Художній образ як узагальнена і разом з тим конкретна картина людського життя чи навколишнього світу, що створена творчою уявою митця. Художній образ як особлива форма естетичного освоєння світу, за якої зберігається його предметно-чуттєвий характер, його цілісність, життєвість, конкретність, Художній образ як спосіб мислення у мистецтві. Мета образу: передати загальне через одиничне, не наслідуючи дійсність, а відтворюючи її. Класифікація образів за способом творення і сприйняття: слухові, зорові, дотикові, смакові, запахові. Шляхи створення художнього образу. Використання допоміжних засобів виразності як елемент реалізації художнього образу

ТЕМА 8. Театралізація та монтаж як творчий метод режисера. Режисерська документація

Літературний монтаж як творчий метод автора, як засіб розкриття його ідеї. Поняття монтажу, його характеристика. Функції монтажу. Монтаж як співставлення, співвідношення фактів, людських доль, численних зв'язків. Включення монтажу у процес створення образу. Види монтажу: послідовний, паралельний, одночасний, контрастний, ремінісцентний, асоціативно-образний, монтаж-рефрен. Змішані форми монтажу – чергування різних засобів і прийомів, які з точки зору сценариста є найбільш придатними для того чи іншого сценарію. Залежність прийомів монтажу від сценарно-режисерського задуму. Закони монтажу. Особливості монтажних поєднань – музичних, мовних, хореографічних, театральних – та різних виразних засобів. Особливості монтажу документального та художнього матеріалу. Принципи монтажу в сценарії організації епізодів, блоків театралізованих дійств. Монтаж загальної композиції твору. Монтаж у театралізованих формах як

засіб впливу на глядача. Використання різних видів монтажу при написанні сценаріїв театралізованих вистав, концертів, шоу-програм, естрадних видовищ та масових свят.

Види ідейно-емоційного впливу в сценарії театралізованих, масових форм: живе слово, драматичне мистецтво, кіно, телебачення, хореографія, літературні твори, образотворче мистецтво, спорт, світло. Живе слово, його функції в сценарії, характеристика його використання. Слово як засіб спілкування між виконавцем і глядачем. Роль музики в сценарії театралізованої вистави і масового дійства. Основи функції музики в дійстві: сюжетна, емоційна, ілюстративна, допоміжна. Роль музики у асоціативному монтажі. Музичний супровід як посилення ідейно-художнього впливу, як ключ цілісності театралізованого, масового дійства. Використання кіно фрагментів, сцен з вистав, пісень як продовження думки чи дії, або ж як „другий” план усного виступу. Фрагменти кінохроніки, художнього фільму як засіб передачі дії, завершення її або як фон масової дії виконавців. Використання художнього і документального кіно в пролозі драматургічної структури сценарію. Особливості використання телебачення. Чіткість і логіка поєднання у сценарії засобів ідейно-емоційного впливу – створення цілісності дійства театралізованої, естрадної вистави, концерту, масового свята.

Ідейно-тематична основа сценічного номеру як одиниці естрадного мистецтва. Архітектоніка та композиція номеру. Надзавдання як головна мета постановки будь-якої спеціальної події. Різновиди документації, способи оформлення, цифровізація.

Театралізація як творчий метод режисури “зримих” байок, пісень, фактів, документів. Театралізація як метод художнього осмислення реальних подій в організації дійства. Види театралізації: сценарна та режисерська. Елементи театралізації: асоціація, символ, метафора, алегорія. Театралізація та образне вирішення “зримої” форми. Побудова театралізованого дійства за принципами: ілюстрації подій, формування сюжету на основі подій, асоціативного бачення при побудові дії у просторі й часі. Робота над театралізованим вирішенням події, реального дійства. Монтаж в процесі створення естрадних, театралізованих та масових форм. Принципи монтажу в різних видах мистецтва. Монтаж та його значення у роботі режисера естради та масових свят. Мистецтво монтажу як показник міри обдарованості режисера.

Особливості режисерської документації та її роль у творчому процесі. Види режисерської документації: режисерський план постановки, режисерський монтажний лист, музична партитура, світлова партитура, сценарний план кіноматеріалів і діапроекцій, робоча схема (концерту, вистави, маніфестації – план-дислокація, схема зв'язку, схема транспорту і техніки, схема охорони порядку та забезпечення техніки безпеки), репетиційний план. Розробка документації безпосередньо самим режисером-постановником. Сценарій як основа режисерських документів. Режисерський план як першочерговий начерк основної схеми вистави, як відповідна точка для монтажу номерів в епізоди і, епізодів у дійство. Режисерський план як виклад

основних компонентів майбутньої вистави, концерту, масового свята, що визначає послідовність номерів у епізодах та послідовність самих епізодів у заході. Інші види послідовності складових частин режисерського плану: потреба у бутафорії, реквізиті, музичних інструментах, костюмах, фонограмах, визначення основних етапів роботи над виставою, інформація про основних виконавців. Монтажний лист як графічний виклад режисерського плану, перелік усіх компонентів кожного номера та засобів його забезпечення. Складові монтажного листа: 1) нумерація; 2) епізод; 3) назва номера та його характер; 4) виконавці; 5) акомпанемент номера; 6) тексти, що виконуються на сцені та звучать на радіо, дикторські тексти; 7) кіноматеріали (з усіма характеристиками кіноплівки); 8) художньо-технічне оформлення, в якому відбувається номер; 9) світлове вирішення номера; 10) костюми; 11) бутафорія та реквізит; 12) примітки. Вимоги до заповнення монтажного листа. Музична партитура як одна з основ драматургії постановки, що задає тон розвитку дії. Два періоди репетиційного плану: перший – у репетиційних залах; другий – безпосередньо на сцені або на майданчику, де буде відбуватися дійство. Злагоджена робота постановочної групи вистави як результат вмілого керівництва режисера-постановника творчим процесом.

6. Контроль навчальних досягнень

6.1. Система оцінювання навчальних досягнень студентів

Вид діяльності студента	Максимальна к-сть балів за одиницю	Модуль 1		Модуль 2		Модуль 3		Модуль 4	
		кількість одиниць	максимальна кількість балів	кількість одиниць	максимальна кількість балів	кількість одиниць	максимальна кількість балів	кількість одиниць	максимальна кількість балів
Відвідування лекцій	1	2	2	2	2	2	2	4	4
Відвідування на практичному занятті	1	4	4	4	4	5	5	5	5
Робота на практичному занятті	10	4	40	4	40	5	50	5	50
Виконання завдань для самостійної роботи	5	1	5	1	5	1	5	1	5
Виконання модульної роботи	25	1	25	1	25	1	25	1	25
Разом			76		76		87		89
Максимальна кількість балів	296								
Розрахунок коефіцієнта	Розрахунок: $296:100=2,96$ Студент набрав: 281 бал. Оцінка: $281:2,96 = 95$ балів А (зараховано)								

6.2. Завдання для самостійної роботи та критерії її оцінювання

Самостійна робота 1.

Проаналізувати прояв конфлікту у різних творах сценічного мистецтва.
Проаналізувати вплив правильно підбраного звукового оформлення для спеціальної події.

Самостійна робота 2.

Виявити режисерський задум у самостійно обраному творі сучасного сценічного мистецтва.
Проаналізувати відмінності між сценарним планом та монтажним листом.

Самостійна робота 3.

Створити сценарій спеціальної події методом компіляції.

Самостійна робота 4.

Знайти варіанти сценарного ходу в театралізованих, естрадних, масових дійствах.

Оцінювання самостійної роботи здійснюється за такими *критеріями*:

- ступінь засвоєння фактичного матеріалу, який вивчається;
- розуміння, ступінь засвоєння теорії та методології проблем, що розглядаються;
- уміння поєднати теорію з практикою при розгляді конкретних ситуацій, створенні власних проектів, розв'язанні завдань, винесених для самостійного опрацювання, і завдань, винесених на розгляд в аудиторії;
- ознайомлення з базовою та додатковою рекомендованою літературою;
- логіка, структура, стиль викладу матеріалу в письмових роботах і під час виступів в аудиторії, уміння обґрунтовувати свою позицію, здійснювати узагальнення інформації та робити висновки.

6.3. Форми проведення модульного контролю та критерії оцінювання

Виконання модульних контрольних робіт здійснюється самостійно кожним студентом у вигляді електронного документу або презентації власного проекту.

Модульна контрольна робота проводиться після вивчення певного змістового модуля. Передбачає використання набутих теоретичних знань та практичних навичок: відповіді на запитання, створення документаційної бази по власним проектам, презентацію проектів тощо.

Кількість модульних контрольних робіт з навчальної дисципліни – 4, виконання кожної роботи є обов'язковим.

Модульна контрольна робота №1

1. Відповісти на теоретичні запитання. 2. Проаналізувати концепцію обраного викладачем драматургічного твору. Результати презентувати у вигляді файлу Microsoft Word.

Модульна контрольна робота № 2

Завдання: 1. Відповісти на теоретичні запитання. 2. Написати ідейно-тематичний план власного майбутнього презентаційного номеру. Результати презентувати у вигляді файлу Microsoft Word.

Модульна контрольна робота № 3

Завдання: 1. Відповісти на теоретичні запитання. 2. Описати та розкрити режисерський прийом, що використовується у обраному презентаційному номері. Результати презентувати у вигляді файлу Microsoft Word.

Модульна контрольна робота № 4

Завдання: 1. Відповісти на теоретичні запитання. 2. Створити сценарний план та літературний сценарій до власного презентаційного номеру. Результати презентувати у вигляді файлу Microsoft Word.

Критерії оцінювання:

- 1) розуміння, ступінь засвоєння теоретичних знань та практичних навичок, отриманих у процесі вивчення навчальної дисципліни;
- 2) ознайомлення з базовою та додатковою рекомендованою літературою;
- 3) уміння наводити приклади з практики режисури, аналізувати існуючі заходи та класифікувати їх;
- 4) уміння поєднати теорію з практикою при розгляді конкретних ситуацій, розв'язанні завдань;
- 5) логіка, структура, стиль підготовки власного проекту, уміння обґрунтовувати свою позицію, здійснювати узагальнення інформації та робити висновки;
- 6) повнота відповіді на питання, якість і самостійність виконання завдання; творчий підхід й ініціативність у виконанні завдання.

При оцінюванні модульної контрольної роботи враховується обсяг і правильність виконаних завдань. Правильне виконання всіх завдань оцінюється максимально у 25 балів.

6.4. Форми проведення семестрового контролю та критерії оцінювання

Семестровий контроль є результатом вивчення кожного модуля, який містить підсумок усіх форм поточного контролю та виконання модульних контрольних робіт. Семестровий контроль включає бали за поточну роботу студента на практичних заняттях, виконання самостійної роботи, модульних контрольних робіт. Семестровий контроль знань студентів проводиться у формі заліку і здійснюється після завершення вивчення навчального матеріалу.

6.5. Шкала відповідності оцінок

Оцінка	Кількість балів
Відмінно	100-90
Дуже добре	82-89
Добре	75-81
Задовільно	69-74
Достатньо	60-68
Незадовільно	0-59

7. Рекомендовані джерела

Основна (базова):

1. Абрамян В. Ц. Театральна педагогіка. Київ : Лібра, 1996. 224 с.
2. Вайно М.Е., Житницький А.З. Сценарна майстерність. Написання сценарію естрадно-масового театралізованого видовища : навч. посіб. Івано–Франківськ : Місто-НВ, 2015. 144 с.
3. Вовкун В. В. Мистецтво режисури масових видовищ : підруч. Київ : НАКККіМ, 2015. 354 с.
4. Зайцев, В.П. Режисура естради та масових видовищ : навч. посіб. Київ : Дакор. 2003. 304 с.
5. Кісін В. Режисура як мистецтво та професія. Життя. Актор. Образ : із творчої спадщини. Київ : КМ «Academia», 1999. 268 с.
6. Ленглі С. Театральний менеджмент і продюсерство : американський досвід. Київ : Компас, 2000. 640 с.
7. Пацунов В. Театральна вертикаль: крок до образу. Київ : КНУКіМ, 2003. 120 с.
8. Танюк Л. Мар'ян Крушельницький : школа образного перевтілення, заповідана Лесем Курбасом. Київ : Либідь, 2007. 360 с.
9. Шарварко Б. Г. Режисура театралізованого масового дійства : навчально - методичний посібник. Київ : ДАККіМ, 2004. 123 с.
10. Юдова-Романова К. В. Технічні засоби оформлення сценічного простору : навч. посіб. Київ : Вид. центр КНУКіМ, 2017. 314 с.

Додаткова література :

1. Абрамян В. Ц. Театральна педагогіка. Київ : Лібра, 1996. 224 с.
2. Биченко Н. А. Стратегія роботи над інсценізацією драматичного твору. *Культура і сучасність: альманах*. Київ: Міленіум, 2019. № 1. С. 186-190.
3. Гусакова Н. М. Основні складові формування творчої особистості майбутнього режисера-педагога театрального колективу. *Культура і сучасність*. Київ : Міленіум, 2017. № 1. С. 42-46.
4. Зайцев, В.П. Режисура естради та масових видовищ : навч. посіб. Київ : Дакор, 2003. 304 с.
5. Карпаш О. М. Театральні фестивалі в культурно-мистецькому житті України кінця ХХ – початку ХХІ століття : історія, типологія, тенденції розвитку :

- автореф. дис. ... канд. Мистецтвознавства : 26.00.01. Івано – Франківськ, 2019. 20 с.
6. Крипчук М. В. Тональний образ масового театралізованого видовища в контексті створення загальносценічного художнього образу. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв: щоквартальний науковий журнал*. Київ, 2018. № 1. С. 187-191.
 7. Ленглі С. Театральний менеджмент і продюсерство : американський досвід. Київ : Компас, 2000. 640 с.
 8. Макарик І. Р. Перетворення Шекспіра. Лесь Курбас, український модернізм і радянська культурна політика 1920-х років : монографія. Київ : Ніка-Центр, 2013. 351 с.
 9. Романчишин В. Г. Режисерська діяльність у структурі масового свята: досвід опрацювання проблеми. *Культура і сучасність : альманах*. Київ : Міленіум, 2018. № 1. С. 119-124.
 10. Шлемко О. Д. Особливий театр як дієвий інструмент художнього та арт-терапевтичного впливу. *Мистецтвознавчі записки*. Київ : Міленіум, 2017. №31. С. 297-307.